

Beni Tabiat Ana yaratmış olamaz mı?

www.ateistlerecevap.org/2017/05/beni-tabiat-ana-yaratms-olamaz.html

ateistlerecevap

Mayıs 27, 2017

“Bu yazı Beni Tabiat Ana yarattı diyenlere ithafen yazılmıştır”

Kâinat her an milyarlarca faaliyete sahne olmakta. Bu haliyle dev bir laboratuara, yahut muazzam bir sahneye benziyor. Müthiş manevraların yapıldığı bir ordugaha, akıllara durgunluk verecek büyüklükte bir fuara veya milyarlarca yaratığın istifade ettiği geniş bir sofraya da benzetebiliriz.

İşte dünyamız!.. Güneşin etrafında büyük bir hızla dönüyor; fakat uzaya fırlamıyor. Üstünde taşıdığı yolcuları, yani insanları, hayvanları, bitkileri, cansızları hiç incitmeden binlerce yıldır taşıyor.

Güneş!.. Her sabah taze bir ahenkle, tam vaktinde doğuyor. Kendisine verilen ısıtma ve aydınlatma vazifesini, büyük bir intizamla yerine getiriyor.

Boşlukta asılı yıldızlar!.. Dünyamızdan binlerce defa daha büyük o dev küreler, gök kubbede parlamaya devam ediyorlar.

Her yerde, her an harika sanat eserleri ortaya çıkıyor.

Bir minicik tohum atıyorsunuz toprağın bağına. Üstünü örtüp suluyorsunuz. Bir süre sonra bir de bakıyorsunuz ki, güzeller güzeli bir filiz olmuş. Derken büyüyor bu filiz; dal oluyor, yaprak oluyor. Nihayet latif çiçekler açıp tatlı meyveler veriyor.

Bir kanarya yumurtası düşünün. Kanaryanın karnına giren değişik gıdalardan oluşmuş küçücük bir cisim. Zamanı gelince, çatlıyor bu yumurtacık. Bir de bakıyorsunuz, içinden bir yavru çıkmış. Henüz sertleşmemiş gagası, tüylenmemiş vücuduyla o minik kuş yavrusu çıkıyor dünyaya. Zamanla renkli tüylerden elbise giyiyor, güzel güzel ötmeye başlıyor... İnsana bakın!.. Başlangıçta bir damla su. Zamanı gelince et oluyor, kan oluyor, kemik

oluyor bu damla. Vakit tamam olunca da bir bebek kazanıyor dünya. Gören gözler, işiten kulaklar, koku alan burun, tutan el, yürüyen ayak, hissededen kalp, düşünen beyin... Bütün bunlar yavaş yavaş oluyor ve öyle bir an geliyor ki; o bir damla su, kâinatı bir kitap gibi okuyabiliyor!

Alemde olup biten harika işler, saymakla bitecek gibi değil!

Bakıyorsunuz, her iş, büyük bir nizam ve intizam içinde yapılıyor. Her faaliyette bir fayda ve hikmet gözetiliyor. Şuurlu bir ölçüyle yaratılıyor her şey. Hiçbir şey başıboş değil; hiçbir mahluk kendi haline bırakılmamış.

Soruyorsunuz:

– *Kim yaratıyor bütün bu sanat eserlerini?*

– *Bu faaliyetleri yürüten, yıldızları saptırmadan döndüren, dünyayı canlılara beşik yapan, milyarlarca mahluka vakti vaktine rızık veren kim?*

– *Kimdir o yaratıcı ki, toplu iğne başı kadar bir tohumdan dev gibi bir ağaç; bir damla sudan, insan çıkartıyor?*

“Tabiat” diyor bazı kimseler. Uydurulmuş şekliyle, “Doğa”. Televizyonda, radyoda, gazete ve dergilerde, hatta ders kitaplarında zaman zaman rastlıyorsunuz bu kelimeye.

Sormak lazım böyle diyenlere: Tabiat nedir? En kısa tarifıyla “Canlı ve cansızların tümüdür.” diyecekler.

Cansızların kendi başlarına bir şey yapamayacakları, apaçık bir gerçektir. Çekici, çivi, tahtayı koyun bir odaya, milyon sene bekleyin, şuurlu bir usta bunları kullanmadığı sürece bir sehpa bile yapılamayacaktır. Toprak, hava, su, güneş ışığı çekiçten, çividen ve tahtadan daha şuurlu değildir. Keza, bir kar çiçeği bile, bir sehpadan daha mükemmeldir. Hâl böyle olunca, cansız, akılsız, şuursuz, kuvvetten, iradeden mahrum tabiatın basit bir canlıyı bile yapamayacağı açıkça ortaya çıkar.

Gelelim canlılara. Bunların da en şuurulusu, insandır. İnsan ise, bu kâinatı ve içindekileri yapmak şöyle dursun, minnacık bir yaprağı bile yapmaktan acizdir. Üstelik o da kendini yaratana aramakla meşguldür.

Tabiatın canlılarla cansızlardan oluştuğu, bunların ise hiç bir şeyi yaratamayacakları kesin olarak biliniyorsa, bu kâinatı ve kâinattaki bütün sanat eserlerini sonsuz ilim, irade ve kudret sahibi olan Allah’ın yarattığı, açıkça ortaya çıkmıştır.

Tabiat safsatasını kasten ortaya atan inkarcının şöyle dediğini duyar gibiyim: “*Ya bütün bu mahlukatı ‘Tabiat Kanunları’ yarattıysa?*” Belki o “Tabiat” ve “Kanun” kelimelerini kullanmak istemez de “Doğa Yasaları” der. Her neyse...

Sormak lazım onlara: “*Bu kanunlar akıllı, şuurulu, gören, işiten, karar verme kabiliyetine sahip, her şeyi bilen şeyler mi?*” Cevap “Hayır” olacaktır. Çünkü, “evet” sözüne odunlar bile güler. Bu saydığımız vasıflara sahip olamayanın yaratıcı da olamayacağını yukarıda açıklamıştık.

Kaldı ki, tabiat kanunları Allah’ın varlığına delildir. *Neden mi?* Çünkü, kanun varsa, onu koyan biri vardır. Hiç bir kanun kendi kendine ortaya çıkamaz. İnsanların yaptığı kanunlarda bile, bunu açıkça görüyoruz. *Bir başka mes’ele de şudur:* Kanunların uygulanması için bir hakime ihtiyaç vardır. Hakim yoksa, hiç bir kanun kendi başına suçluyu yargılayamaz. Bunun en güzel örneğini, yine insanların yaptığı kanunlarda görmek mümkündür.

Tabiatın yaratıcı olduğunu iddia edenlere şunu da sormak gerek: “*Kâinatı ve tabiat kanunlarını kim yarattı?*” Bu suale, mecburen “*tabiat*” diye cevap verecektir. “*Tabiat nelerden ibarettir?*” diye ikinci bir soru sorulursa, “*Kâinattan ve tabiat kanunlarından*

ibarettir,” cevabını verecektir. Çünkü, gerçek de budur. Bu cevabı aldıktan sonra son darbeyi indirmek gerekir: “Tabiatçı efendi! Sen bu sözlerinle, kâinatın kendi kendini yarattığını iddia etmek gibi gülünç bir duruma düştüğünün, farkında mısın?” Bu durum gerçekten gülünçtür. Çünkü, “Yazıyı yazan yazıdır”, “Sehpayı yapan sehpadır” demekten farkı yoktur bunun.

Dikkatle bakan görür ki, tabiat da harikulade bir sanat eseridir. Kendisini yoktan var eden, binlerce nakış, çeşit çeşit renklerle süsleyen Yaratıcı’sını gösterir. Tabiat, yukarıda tasvir ettiğimiz yaratıklardan oluşan eşsiz bir tablodur ki, hâl diliyle “Benim sanatkarım sonsuz ilim, irade ve kudret sahibi olan Allah’tır!..” diye haykırmakta, bu gerçeği kâinattaki ahengin musikisiyle ilan etmektedir.

Son söz: Tabiat Halık yani Yaratıcı olamaz, çünkü aciz bir mahluktur!..